

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 27ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση R 830/2001-1,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο πρώτο τμήμα προσφυγών,
- να καταδικάσει έκαστο διάδικο στα δικαστικά του έξοδα.

- Η καταχώριση του σήματος της Scala Inc. ως κοινοτικού σήματος συνιστά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, δεδομένου ότι ο προσφεύγων είναι κύριος δύο προγενεστέρων πανομοιότυπων σημάτων που έχουν καταχωριστεί για τα ίδια ή ομοειδή προϊόντα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Scala Inc., ΗΠΑ

Σήμα προς καταχώριση: Διεθνές σήμα SCALA για «λογισμικό υπολογιστών» της κλάσεως 9

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού σημείου: Ο προσφεύγων

Εμπορικό σήμα ή διακριτικό γνώρισμα αντιταχθέν κατά τη διαδικασία ανακοπής: Το δανικό σήμα υπ' αριθμ. καταχωρίσεως VR 1300 1989 SCALA (λεκτικό σήμα), που καταχωρίστηκε στις 17 Μαρτίου 1989, και το γερμανικό σήμα υπ' αριθμ. καταχωρίσεως 2059843 SCALA (λεκτικό σήμα) που καταχωρίστηκε στις 15 Μαρτίου 1994. Τα δύο αυτά σήματα έχουν καταχωριστεί για φάσμα προϊόντων των κλάσεων 9 και 16. Η ανακοπή του προσφεύγοντος στηρίχθηκε σε ορισμένα από τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρηθεί το προγενέστερο σήμα και συγκεκριμένα «προγράμματα αποθηκευμένα σε φορείς δεδομένων» και «προγράμματα επεξεργασίας αποθηκευμένα σε φορείς δεδομένων» της κλάσεως 9 και στρεφόταν κατά όλων των προϊόντων που κατονομάζονται στην προσφυγή της Scala Inc.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως

Λόγοι ακυρώσεως: — Τα έγγραφα που υπέβαλε ο προσφεύγων στο τμήμα ανακοπών ανταποκρίνονταν στον κανόνα 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή-αγωγή του Luigi Marcuccio κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-236/02)

(2002/C 233/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Luigi Marcuccio, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Luciano Garofalo, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Αυγούστου 2002 προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την τροποποιητική απόφαση περί «affectation de l'emploi A7/A6 et de son titulaire M. Luigi Marcuccio (n. Personnel 048092), fonctionnaire de grade A7» από τη Γενική Διεύθυνση αναπτύξεως, Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Λουάνα (Ανγκόλα) στη Γενική Διεύθυνση αναπτύξεως στις Βρυξέλλες, απόφαση που έλαβε ο γενικός διευθυντής της ΓΔ αναπτύξεως Koos Richelle στις 18 Μαρτίου 2002·
- να καταδικάσει την καθής:
 - σε αποζημίωση λόγω της ηθικής, υπαρξιακής, βιολογικής, φυσικής, ψυχικής και υλικής ζημίας, που προκάλεσε στον προσφεύγοντα η απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, ύψους 100 000 ευρώ ή εκείνου του μεγαλύτερου ή μικρότερου ποσού που το παρόν Πρωτοδικείο θα κρίνει εύλογο και δίκαιο·
 - στην καταβολή όλων των μισθολογικών αποζημιώσεων που συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων του L. Marcuccio στην Ανγκόλα από της ημερομηνίας που άρχισε να ισχύει η μετάθεσή του (1η Απριλίου 2002), εντόκως με επιτόκιο 10 % ετησίως και με ετήσια κεφαλαιοποίηση·
 - στην καταβολή όλων των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην παρούσα υπόθεση, ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως περί μεταθέσεώς του από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Λουάντα στη Γενική Διεύθυνση για την ανάπτυξη που εδρεύει στις Βρυξέλλες. Η απόφαση αυτή συνδέεται με ορισμένα προβλήματα υγείας που οφείλονται σε προσωπικές συγκρούσεις του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της προαναφερθείσας αντιπροσωπείας στη Λουάντα.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει:

- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί στο πλαίσιο αυτό ικανοποιητική η απλή μνεία του συμφέροντος της υπηρεσίας·
- παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως καθώς και του καθήκοντος μερίμνης·
- παραβίαση της αρχής της προηγούμενης ακροάσεως του ενδιαφερομένου στον βαθμό που η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε χωρίς προηγούμενως να ενημερωθεί ο ενδιαφερόμενος·
- ότι από την απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής προκύπτουν διάφορα στοιχεία που είναι ενδεικτικά της υπέρξεως καταχρήσεως εξουσίας, δεδομένου ότι από τη συνολική θεώρηση των πραγματικών περιστατικών προκύπτει σαφώς ότι ο πραγματικά επιδιωκόμενος σκοπός δεν ήταν απλώς οργανωτικός, αλλά η απομάκρυνση του προσφεύγοντος από την Αγκόλα και από τα καθήκοντα που ασκούσε στη χώρα αυτή.

Προσφυγή της εταιρίας Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-237/02)

(2002/C 233/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η εταιρία Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, με έδρα στο Ilmenau (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Rechtsanwälte G. Schohe και Ch. Arnold, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο άσκησε, στις 8 Αυγούστου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 25 Μαΐου 2002 απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεως της προσφεύγουσας περί προσβάσεως σε έγγραφα — D (2002) 330168 —, με εξαίρεση το μέρος όπου προβάλλεται άρνηση προσβάσεως σε έγγραφα έχοντα άμεση σχέση με την εκκρεμούσα διαδικασία χρηματοδοτικής ενισχύσεως της εταιρίας Schott·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, που κατασκευάζει ειδικό γυαλί, είχε υποβάλει στις 15 Απριλίου 2002 αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα αφορώντα διάφορες διαδικασίες χρηματοδοτικής ενισχύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Δύο από τις διαδικασίες την αφορούσαν ως φερόμενη δικαιούχο ενισχύσεως· οι άλλες αφορούσαν έναν από τους ανταγωνιστές της στην αγορά ειδικού γυαλιού, την εταιρία Schott Glas. Η προσφεύγουσα στρέφεται με την προσφυγή της κατά της από 28 Μαΐου 2002 αποφάσεως της Επιτροπής, κατά το μέτρο που αρνείται την πρόσβαση στα έγγραφα των διαδικασιών χρηματοδοτικής ενισχύσεως που την αφορούν, καθώς και εκείνων που αφορούν την Schott Glas και έχουν ολοκληρωθεί.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απορριπτική απόφαση συνιστά προδήλως παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 4, του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001. Η προσφεύγουσα έχει αξίωση προσβάσεως που δεν περιορίζεται από το άρθρο 4 του κανονισμού. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ιδιαίτερη βλάβη των εννόμων αγαθών που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφος 2.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι η Επιτροπή κακώς βασίστηκε στην εξαίρεση της προστασίας του σκοπού των επιδιωρήσεων και ερευνών. Παραπέμποντας στο άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχει τουλάχιστον αξίωση προσβάσεως στα έγγραφα των ολοκληρωθεισών διαδικασιών έρευνας. Περαιτέρω, η Επιτροπή όφειλε να είχε επιτρέψει στην προσφεύγουσα την πρόσβαση σε έγγραφα του φακέλου από τα οποία θα είχαν απομακρυνθεί τα απόρρητα της επιχειρήσεως και αντιστοίχως να της διασφαλίσει μερική πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού.

Τέλος, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογίας σύμφωνα με το άρθρο 235 ΕΚ, καθόσον προέβαλε μόνον γενική αιτιολογία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Αγωγή του José Barbosa Gonçalves κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-238/02)

(2002/C 233/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Ο José Barbosa Gonçalves, κάτοικος Viana do Castelo, εκπροσωπούμενος από τον João Dias Gonçalves, advogado, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις